

ART A LA CASA BARDÍN

Exposició

Del no-ser al interser

Artista

ANA PASTOR

Comissària

JOHANNA CAPLLIURE

Casa Bardín, c/ Sant Ferran 44 d'Alacant

Inauguració, divendres 17 de juny, a les 20:30 h

Trobada entre artista i comissària, dimecres 13 de juliol, a les 19:30 h

Visites: De dilluns a divendres, de 10 a 14 h i de 16:30 a 20:30 h. (Agost horari matinal)

ANA PASTOR

Del no-ser al interser

comissària JOHANNA CAPLLIURE

www.iacjuangilalbert.com

Seguix-nos en

DEL NO-SER A L'INTERÉSSER

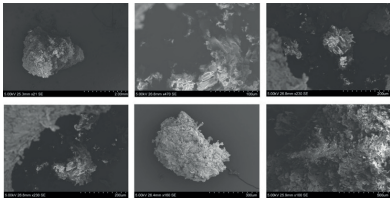
Artista: ANA PASTOR
Comissària: JOHANNA CAPLLIURE
Casa Bardín, c/ Sant Ferran 44 d'Alacant
Del 17 de juny al 2 de setembre de 2022

NOT TO BE/NO SER
(2012) Sèrie de 33 fotografies i 5 cartes de comiat. Mesures variables

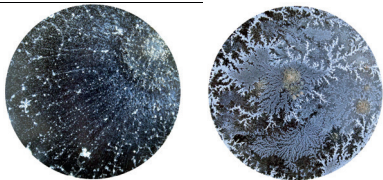

THE WOUND/LA HERIDA
(2015) vídeo monocal, 06'39"

DEEPNESS/PROFUNDIDADES
(2017) Fotografies de microscopi d'escombratge electrònic a partir de sang liofilitzada.
1 fotografia en caixa de llum, 40x60 cm
1 fotografia sobre paper lithographic 40x60 cm
4 fotografies sobre paper lithographic 20x30 cm

Obra realitzada amb la col·laboració del Dpt. d'Arqueologia de l'University College de Londres.

WEAREONE
(2021) 2 fotografies digitals. Impressió en transmetacrilat, 70 cm de diàmetre

INTERBEING/INTERSER
(2019) Instal·lació de 61 plaques de Petri. Vídeo looping 04'22" sense so
Guia de relacions. Mesures variables

Obra realitzada amb la col·laboració del Departament de Fisiologia, Genètica i Microbiologia de la Universitat d'Alacant

Del no-ser al interser estableix el desenvolupament de l'autoconeixement com a principi cap a una política de l'agenciament, tot centrant-se en les nostres relacions amb altres éssers o formes de vida.

L'exposició parteix de la conceptualització de la noció de *no-ser* a través de tot un seguit de treballs que aprofundeixen en l'ús de dispositius d'autoconeixement, així com de recursos confessionals per a arribar a un ésser abocat al no-res, a la mort i al buit. A través de la *performativitat* d'uns certs mètodes curatius ancestrals de cultures xamaniques que té com a objectiu el desenvolupament de l'autopercepció [*Not to be/No-ser* (2012)] fins a la proliferació d'exercicis confessionals sobre la por, el trauma o la ferida [*The Wound/ La Herida* (2015)], Ana Pastor indaga sobre les formes terapèutiques en les quals l'humà transcendeix com a *no-ser*.

En *Not to be/No-ser* (2012) ens presenta la documentació d'un acte performatiu per a superar la por a la mort basat en el *Manual de Psicomagia* d'Alejandro Jodorowsky: un llibre de treball per a curar la ment inconscient mitjançant actes simbòlics que s'inspira en l'experiència artística, el coneixement de Freud i Jung i les arts curatives tradicionals del xamanisme. Mort, enterrament, cartes de comiat de familiars i amics, tot es recrea per a l'enfrontament a l'ansietat que produeix la certesa de la desaparició d'un mateix. D'altra banda, Pastor ens hi acosta a l'abisme abrupte de la ferida. En cirurgia "manifestar la ferida" és obrir-la per conèixer el mal, explorar-ho i curar-ho amb la finalitat d'erradicar-ho -mètode que al llarg de la seua trajectòria l'artista ha plantejat en el seu treball-. En psicologia, una de les pautes més seguides per a curar el mal emocional és empatitzar amb el dolor alié, i així entendre el propi. En *The Wound/ La Herida*, vídeo col·laboratiu, persones conegudes i desconegudes aborden què significa aquesta paraula. Aquesta idea serviria com *passage* de l'egòtic jo envers una comunitat de múltiples en una perspectiva ecoambiental. És a dir, del *no-ser* a l'interésser. Un ser conscient de la seua interdependència amb altres éssers, espècies i formes de vida.

Així, Pastor giraria la seua mirada cap a la microrealitat en un gest de reivindicació de l'invisible, intangible i, no obstant això, microbioma poderós. Ací l'artista inicia un viatge que s'origina en l'exploració de la seua sang liofilitzada en *Deepness/ Profundidades* (2017). En la cerca d'allò més profund, en el teixit viu, en la font connectiva de la nostra biologia sembla explorar el sentit primordial de la vida. Llavors, la sang, atreta per la mirada sota el microscopi, ens mostra el que podria entendre's com un paisatge de nous universos. Els dissenys majestuosos que exerceix el plasma en combinació amb els glòbuls i plaquetes, després de la liofilització, ens revelen formes que adverteixen l'existència d'un univers major. I que, més tard, en la instal·lació *Interbeing/ Interser* (2019) assoliria una magnitud còsmica en posar-se en relació amb la vida compartida com a part d'un superorganisme. Ací cada cos es comprén en correspondència a la seua relació amb una multiplicitat d'éssers que componen no solament el microbioma sinó les formes de vida en el nostre planeta com s'evidenciaria en *Weareone* (2021).

Johanna Caplliure
Comissària de l'exposició